

การศึกษาประเภทของสื่อการสอนที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

A STUDY OF MEDIA USED IN TEACHING GRAMMAR

อัญชลี หนูพิศ

Anchalee Nupit

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail: annylee.99m@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทของสื่อการสอนที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในกรุงเทพมหานครแห่งหนึ่งจำนวน 19 คน โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive) เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนแต่ละประเภทในการพัฒนาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่าการสอนแต่ละประเภทมีประโยชน์ต่อการพัฒนาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมีประโยชน์มาก ($M = 4.24$) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน ประกอบด้วย 4 ด้าน ครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่าการสอนด้วยเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์มากที่สุด ($M = 4.93$) รองลงมาคือสื่อในรูปแบบตัวหนังสือ ($M = 4.24$) สื่อภาพ ($M = 4.22$) และสื่อเสียง ($M = 4.09$) ซึ่งอยู่ในระดับมีประโยชน์มาก เป็นการแสดงให้เห็นว่าครูสอนภาษาอังกฤษให้ความสำคัญต่อการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย โดยเฉพาะเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: สื่อการสอน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ครูสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

The objective of this study was to examine the types of media used in teaching English grammar. The participants were 19 English teachers from a school in Bangkok, selected through purposive sampling. The research instrument was a questionnaire designed to explore the use of various media types in developing students' English grammar. Data were analyzed using descriptive statistics, including mean, percentage, and standard deviation. The results revealed that, overall, English teachers perceived the use of various types of media as highly beneficial for developing students' English grammar ($M = 4.24$). When considering each aspect separately,

the findings showed that teachers rated technology and internet as the most beneficial instructional media ($M = 4.93$), followed by written text ($M = 4.24$), visual aids ($M = 4.22$), and audio aids ($M = 4.09$), all at a high level of usefulness. These findings indicate that English teachers place great importance on the use of diverse media, particularly technology and the internet, which play a crucial role in modern teaching practices. Such tools are essential for effective learning management in the digital era and contribute to enhancing English grammar learning efficiently.

Keywords: Media, English grammar, English teachers

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญอย่างมากในชีวิตประจำวัน และเป็นตัวกลางที่มนุษย์ใช้สื่อสารและโต้ตอบกับผู้อื่น ภาษายังสามารถใช้ในการบอกเล่าเรื่องราว ความรู้สึก ประสบการณ์ ความคิดเห็น และบอกให้บุคคลอื่นรับรู้ถึงความต้องการของผู้สื่อได้อย่างถูกต้อง (วิรัช ลภรัตนกุล, 2546) โดยมีภาษาเป็นตัวเชื่อมโยงให้มนุษย์ในสังคมเข้าใจกันและกัน ภาษาเป็นสื่อที่ทำให้โครงสร้างทางสังคมมีระบบและระเบียบที่สมบูรณ์ ภาษาจึงเป็นหัวใจสำคัญหลักของการสื่อสาร (วัชร มารุ่งเรือง, 2019) ภาษาที่ใช้เป็นภาษาสากลที่ถูกใช้โดยผู้คนในหลากหลายประเทศนั้นคือภาษาอังกฤษ (เอชน ยามาดี, 2561) ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก เป็นภาษาที่มีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน นอกจากเรื่องของการติดต่อสื่อสาร ยังมีความสำคัญในด้านของการศึกษา การแสวงหาความรู้ สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้อย่างง่าย และกว้างขวาง การประกอบอาชีพ รวมไปถึงการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในตนเองและประเทศชาติให้เกิดประโยชน์อันสูงสุดได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถูกใช้อย่างแพร่หลายในหลากหลายพื้นที่อย่างธุรกิจ, เทคโนโลยี, การเมือง, สื่อ ด้านการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และทางกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเรื่อง นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีจุดเน้นในเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษ เน้นเพื่อการสื่อสาร (แพร่ไหม คำดวง, 2562)

จากจุดเน้นของทางกระทรวงศึกษาธิการจะเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในทุกระดับการศึกษาตลอดจนถึงชีวิตในการทำงาน ซึ่งการสื่อสาร หรือการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งหนึ่งในองค์ประกอบหลักสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือความรู้ ความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ (รติมา บุษย์ศรีเจริญ, 2565) เพราะไวยากรณ์คือระบบของโครงสร้างภาษามีหน้าที่วางลำดับตำแหน่ง และรูปแบบคำที่เรียงกันในประโยค ไวยากรณ์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงความหมายของข้อมูลภาษา เพราะการสื่อสาร หรือในการสื่อความหมายเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคำ ที่ทำให้เกิดเป็นประโยค หรือวลีได้ (Dickins et al., 1988 อ้างถึงใน รติมา บุษย์ศรี

เจริญ, 2565) ไวยากรณ์ถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาต่อยอดในทักษะต่างๆ ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และที่สำคัญคือทักษะการเขียน ที่ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้การเขียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ ทั้งนี้ นเรศ สุรสิทธิ์ (2547) ได้กล่าวว่า ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษ ที่มีพื้นฐานไวยากรณ์ดี จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษในหลายๆ ทักษะ ได้ดีกว่าและเร็วกว่าผู้ที่รู้น้อยหรือไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ด้าน Dickins and Woods (1988, อ้างถึงใน กา โสม หมดเด้น และ นิสากร จารุมณี, 2560) กล่าวว่า ไวยากรณ์มีความสำคัญคือ หากผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ จะไม่สามารถเข้าใจ และใช้ในการสื่อสารระดับสูงได้ ไวยากรณ์จึงถือว่าเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่สามารถทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ และเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการนำทักษะในภาษาอังกฤษทั้งหมดมาใช้ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้ง Harmer (1983 อ้างถึงใน Han, 2023) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ไวยากรณ์ เนื่องจากเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้ใช้ภาษา หากจะใช้ได้อย่างเหมาะสมผู้ใช้ต้องทราบถึงองค์ประกอบของไวยากรณ์ อาจสรุปได้ว่า ไวยากรณ์เป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน และเข้าใจในโครงสร้างต่างๆ อย่างถูกต้อง ดังนั้นการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มีความชัดเจนและถูกต้องจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ และความเข้าใจในภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามผู้เรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังคงประสบปัญหาในด้านการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั้งในด้านความเข้าใจและการนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน แม้ว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะได้รับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลายาวนาน แต่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ผลการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังไม่เป็นไปตามมาตรฐาน จากการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ค่าสถิติระดับประเทศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 คะแนนเฉลี่ยที่ 26.53 เมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2566 คะแนนเฉลี่ยที่ 31.76 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยลดลงจากเดิมกว่า -5.23 (National Institute of Educational Testing Service, 2566;2567) โดยหากพิจารณาจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปัญหาเหล่านี้อาจเกิดได้จากหลากหลายปัจจัย ทั้งจากครูผู้สอน, บรรยากาศในชั้นเรียนที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน รวมไปถึงตัวผู้เรียนที่มองว่าการเรียนไวยากรณ์เป็นเรื่องที่ยุ่งยากและน่าเบื่อ ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน ทั้งนี้ Krashen (1985; 1987) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ ความมั่นใจ และความกังวล เป็นสิ่งสำคัญที่สามารถส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีแรงจูงใจในระดับสูง มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น และไม่มี ความกังวลใดๆ ในการเรียน ผู้เรียนก็จะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาได้อย่างไม่ยาก การที่ต้องเรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาแม่ นั้นเป็นเรื่องที่ซับซ้อน เพราะจำเป็นต้องรู้ถึงกฎเกณฑ์จึงทำให้ผลิตภาษาออกมาได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเหนื่อยล้า และท้อต่อการเรียน ซึ่ง Leech and Stvartvik (1975, อ้างถึงใน แพรไหม คำดวง, 2562) กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่ได้เรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานหลายปีแล้ว แต่ยังไม่สามารถใช้ไวยากรณ์เพื่อสื่อสารได้ อาจเกิดจากตัวนักเรียนเองมีความรู้สึกเหนื่อยล้าในการเรียนไวยากรณ์ที่เน้นเฉพาะรูปแบบมาใช้ ซึ่งสิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้

เกิดปัญหาเหล่านี้คือ สื่อประกอบการสอน ที่นับว่าเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่สามารถเป็นแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการเรียนไวยากรณ์ และวิธีการเลือกใช้สื่อประกอบการสอนของผู้สอนเองด้วย

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้สื่อประกอบการสอนมีความสำคัญต่อผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมาก กรมวิชาการ (2545) ได้อธิบายไว้ว่า สื่อประกอบการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากประเภทหนึ่งที่จะช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอนได้อย่างบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร เพราะสื่อประกอบการสอนเป็นเครื่องมือที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจไปสู่ผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะ และศักยภาพด้านความคิด ความคิดสร้างสรรค์ รวมไปถึงการคิดอย่างมีวิจารณญาณอีกด้วย Mangal and Mangal (2010, อ้างถึงใน Ngure et al., 2014) ยังกล่าวอีกว่าสื่อประกอบการสอนช่วยให้นักเรียนสนใจในการเรียน และยังกระตุ้นความสนใจที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมในห้องเรียนได้ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเลือกใช้และออกแบบสื่อประกอบการสอนกับผู้เรียน ผู้สอนควรตระหนักถึงคุณค่าของการจัดการเรียนการสอน ต้องเข้าใจและรับรู้เงื่อนไขในการเลือกใช้สื่อประกอบการสอนเพื่อให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์อันสูงสุดแก่ผู้เรียน (พิตลีนา ยูโซะ และ วรเทพย์พิสิษ ยศศิริ, 2560) ซึ่งในรูปแบบการสอน ผู้สอนสามารถออกแบบได้ว่าจะเลือกใช้สื่อประกอบการสอนแบบใดเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนรับรู้และเข้าใจในการใช้ภาษา ดังนั้นผู้สอนควรต้องวางแผนในการเลือกใช้สื่อประกอบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และตรงตามวัตถุประสงค์ในทักษะด้านต่างๆอย่างทักษะด้านการพูด, การฟัง, การอ่าน, การเขียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หากการจัดการเรียนสอนและการเลือกใช้สื่อประกอบการสอนเป็นไปตามระบบตามที่ผู้สอนตั้งไว้ก็จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น รวมไปถึงสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ อย่างไรก็ตามการที่จะทำให้การใช้สื่อประกอบการสอนเกิดประโยชน์และคุณค่าสูงสุด ผู้สอนควรที่จะคำนึงถึงข้อดี สื่อประกอบการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทที่สำคัญในการเลือกใช้และออกแบบสื่อประกอบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงปัญหาในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและคำนึงถึงว่าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะนำไปสู่การต่อยอดในหลายๆทักษะได้ แต่ปัญหาในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้น มีสิ่งหนึ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าควรที่จะต้องใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้นคือสื่อประกอบการสอน ที่สามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการสร้างแรงจูงใจและการพัฒนาความรู้ของผู้เรียนได้โดยสื่อประกอบการสอนนั้นจะต้องถูกออกแบบหรือถูกเลือกใช้โดยผู้สอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้สื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ในด้านของการใช้สื่อประกอบการสอนในเรื่องของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และเพื่อให้เกิดประโยชน์อันสูงสุดของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาประเภทของสื่อการสอนที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ครูโรงเรียนในกรุงเทพมหานครแห่งหนึ่ง จำนวน 124 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเดียวกัน จำนวน 19 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษาในด้านการใช้สื่อประกอบการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 4 ประเภท ตามงานวิจัยของ Epstein and Ormiston (2007) ได้แก่ (1) สื่อในรูปแบบตัวหนังสือ (Written text) (2) สื่อภาพ (Visual aids) (3) สื่อเสียง (Audio aids) และ (4) เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต (Technology and internet)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและเก็บข้อมูล เป็นระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม – ตุลาคม พ.ศ. 2568

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ครูโรงเรียนในกรุงเทพมหานครแห่งหนึ่ง จำนวน 124 คน

2.1 กลุ่มตัวอย่าง ครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเดียวกัน จำนวน 19 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลหลักจะได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนแต่ละประเภทในการพัฒนาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ และระดับชั้นที่สอน

ตอนที่ 2 สื่อการสอน แบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ สื่อในรูปแบบตัวหนังสือ (Written text) สื่อภาพ (Visual aids) สื่อเสียง (Audio aids) และเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต (Technology and Internet) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีประโยชน์มากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีประโยชน์มาก

คะแนน 3 หมายถึง มีประโยชน์ปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีประโยชน์น้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีประโยชน์น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติม

ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวัด (Item-Objective Congruence Index : IOC) โดยผลของทุกข้อคำถามมีค่า 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ค่า $IOC \geq 0.50$ แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง (Turner et al., 2002)

หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.91

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในเดือนตุลาคม 2568

4.1 จัดเตรียมห้องเรียนและอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์งานวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ชี้แจงวิธีการของการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งยืนยันกับกลุ่มตัวอย่างว่าข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับจะไม่ถูกเปิดเผย เก็บเป็นความลับ และจะถูกนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการวิจัยเท่านั้น

4.2 หลังจากกลุ่มตัวอย่างแสดงการยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างโดยให้เวลาในการตอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างตามความเหมาะสม

4.3 ระหว่างการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีข้อสงสัย เพื่อให้การตอบแบบสอบถามเป็นไปอย่างถูกต้องและครบถ้วน

4.4 เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษในการใช้สื่อการสอนในการพัฒนาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ คือ การเก็บรวบรวม และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติทางการวิจัยเบื้องต้น ได้แก่ การคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) และค่าอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) เพื่อนำมาอธิบายผลการวิจัยตามเกณฑ์การแปลผลที่กำหนดไว้โดยใช้แบบประเมินเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในกรุงเทพมหานครแห่งหนึ่ง จำนวน 19 คน ดังตาราง

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

	ข้อมูลสถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	5	26.3
	หญิง	14	73.3
	ไม่ระบุ	0	0
	ต่ำกว่า 25 ปี	1	5.3
2. อายุ	25 – 34 ปี	10	52.6
	35 – 44 ปี	3	15.8
	45 ปีขึ้นไป	5	26.3
	ปริญญาตรี	11	57.9
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด	ปริญญาโท	8	42.1
	ปริญญาเอก	0	0
	ต่ำกว่า 1 ปี	0	0
4. ประสบการณ์	1 - 5 ปี	7	36.8
สอนภาษาอังกฤษ	6 – 10 ปี	5	26.3
	มากกว่า 10 ปี	7	36.8
	มัธยมต้น	4	21.1
5. ระดับชั้นในการสอน	มัธยมปลาย	4	21.1
	มัธยมต้นและปลาย	11	57.9
รวม		19	100

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 19 คน โดยส่วนมากเป็นเพศหญิงจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 และมีช่วงอายุ 25 - 34 ปี มากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 วุฒิการศึกษาสูงสุด โดยส่วนมากคือปริญญาตรี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 และมีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง 1-5 ปี และมากกว่า 10 ปี มากที่สุดในจำนวนที่เท่ากัน คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และระดับชั้นในการสอน พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนมากสอนในระดับชั้นมัธยมต้นและปลาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9

2. ระดับความคิดเห็นการใช้สื่อการสอนในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลลัพธ์ของระดับความคิดเห็นการใช้สื่อการสอนแต่ละประเภทในการพัฒนาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยรวมและแต่ละประเภท ดังตารางด้านล่าง

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นการใช้สื่อการสอนแต่ละประเภทในการพัฒนาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ที่	สื่อการสอน	ผลการวิเคราะห์ (n = 19)		ระดับความ มีประโยชน์
		M	S.D.	
1	สื่อในรูปแบบตัวหนังสือ (Written text)	4.24	.69	มาก
2	สื่อภาพ (Visual aids)	4.22	.90	มาก
3	สื่อเสียง (Audio aids)	4.09	.86	มาก
4	เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต (Technology and Internet)	4.93	.20	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยรวม		4.37	.38	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษต่อสื่อการสอนในแต่ละประเภท อยู่ในระดับมีประโยชน์มาก ($M = 4.37$, $S.D. = .38$) โดยสื่อการสอนแต่ละประเภทมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต (Technology and internet) ($M = 4.93$, $S.D. = .20$) สื่อในรูปแบบตัวหนังสือ (Written text) ($M = 4.24$, $S.D. = .69$) สื่อภาพ (Visual aids) ($M = 4.22$, $S.D. = .90$) และสื่อเสียง (Audio aids) ($M = 4.09$, $S.D. = .86$)

ตารางที่ 3 ระดับความคิดเห็นการใช้สื่อการสอนในด้านสื่อในรูปแบบตัวหนังสือ (Written text)

ที่	สื่อการสอน	ผลการวิเคราะห์ (n = 19)		ระดับความ มีประโยชน์
		M	S.D.	
1	หนังสือเรียน	4.37	.67	มาก
2	แบบฝึกทักษะ	4.58	.67	มากที่สุด
3	นิทาน	3.89	.64	มาก
4	หนังสือพิมพ์	4.11	.79	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม		4.24	.69	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษต่อสื่อการสอนในด้านสื่อในรูปแบบตัวหนังสือ (Written text) อยู่ในระดับมีประโยชน์มาก ($M = 4.24$, $S.D. = .69$) โดยสื่อในรูปแบบตัวหนังสือแต่ละชนิดมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ แบบฝึกทักษะ ($M = 4.58$, $S.D. = .67$) หนังสือเรียน ($M = 4.37$, $S.D. = .67$) หนังสือพิมพ์ ($M = 4.11$, $S.D. = .79$) และนิทาน ($M = 3.89$, $S.D. = .64$)

ตารางที่ 4 ระดับความคิดเห็นการใช้สื่อการสอนในด้านสื่อภาพ (Visual aids)

ที่	สื่อการสอน	ผลการวิเคราะห์ (n = 19)		ระดับความ มีประโยชน์
		M	S.D.	
1	โปสเตอร์ (Poster)	3.63	1.13	มาก
2	กระดาน (Board)	3.47	1.35	ปานกลาง
3	บัตรคำ (Flashcard)	3.89	1.12	มาก
4	เครื่องฉายภาพดิจิทัล (Projector)	4.32	1.08	มาก
5	สื่อจริง (Realia)	4.58	.49	มากที่สุด
6	ใบงาน (Worksheet)	4.63	.67	มากที่สุด
7	สไลด์นำเสนอ (Slide)	4.84	.49	มากที่สุด
8	รูปภาพ (Picture)	4.42	.88	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม		4.22	.90	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษต่อสื่อการสอนในด้านสื่อภาพ (Visual aids) อยู่ในระดับมีประโยชน์มาก ($M = 4.22$, $S.D. = .90$) โดยสื่อภาพแต่ละชนิดมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ สไลด์นำเสนอ ($M = 4.84$, $S.D. = .49$) ใบงาน ($M = 4.63$, $S.D. = .67$) สื่อจริง ($M = 4.58$, $S.D. = .49$) รูปภาพ ($M = 4.42$, $S.D. = .88$) เครื่องฉายภาพดิจิทัล ($M = 4.32$, $S.D. = 1.08$) บัตรคำ ($M = 3.89$, $S.D. = 1.12$) โปสเตอร์ ($M = 3.63$, $S.D. = 1.13$) และกระดาน (Board) ($M = 3.47$, $S.D. = 1.35$)

ตารางที่ 5 ระดับความคิดเห็นการใช้สื่อการสอนในด้านสื่อเสียง (Audio aids)

ที่	สื่อการสอน	ผลการวิเคราะห์ (n = 19)		ระดับความ มีประโยชน์
		M	S.D.	
1	วิทยุ (Radio)	3.68	1.17	มาก
2	เครื่องบันทึกเสียง (Tape recorder)	3.53	1.19	มาก
3	เพลง (Song)	4.32	.65	มาก
4	ภาพยนตร์ (Film)	4.42	.67	มาก
5	วิดีโอ (Video)	4.53	.68	มากที่สุด
6	โทรทัศน์ (Television)	4.05	.83	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม		4.09	.86	มาก

จากตารางที่ 5 ระดับความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษต่อสื่อการสอนในด้านสื่อเสียง (Audio aids) อยู่ในระดับมีประโยชน์มาก ($M = 4.09$, $S.D. = .86$) โดยสื่อเสียงแต่ละชนิดมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ วิดีโอ ($M = 4.53$, $S.D. = .68$) ภาพยนตร์ ($M = 4.42$, $S.D. = .67$) เพลง ($M = 4.32$,

S.D. = .65) โทรศัพท์ (M = 4.05, S.D. = .83) วิทย์ (M = 3.68, S.D. = 1.17) และเครื่องบันทึกเสียง (M = 3.53, S.D. = 1.19)

ตารางที่ 6 ระดับความคิดเห็นการใช้สื่อการสอนในด้านเทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ต (Technology and Internet)

ที่	สื่อการสอน	ผลการวิเคราะห์ (n = 19)		ระดับความ มีประโยชน์
		M	S.D.	
1	ฮาร์ดแวร์ (Hardware)	4.84	.36	มากที่สุด
2	ซอฟต์แวร์ (Software)	4.95	.22	มากที่สุด
3	อินเทอร์เน็ต (Internet)	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยรวม		4.93	.20	มาก

จากตารางที่ 6 ระดับความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษต่อสื่อการสอนในด้านเทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ต (Technology and Internet) อยู่ในระดับมีประโยชน์มากที่สุด (M = 4.93, S.D. = .20) โดยเทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ตแต่ละชนิดมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต (M = 5.00, S.D. = .00) ซอฟต์แวร์ (M = 4.95, S.D. = .22) และฮาร์ดแวร์ (M = 4.84, S.D. = .36)

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาประเภทของสื่อการสอนที่ใช้สอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยอภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์การใช้สื่อการสอนแต่ละประเภทในการพัฒนาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่าการสอนแต่ละประเภทมีประโยชน์ต่อการพัฒนาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมีประโยชน์มาก เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้สื่อการสอนมีความสำคัญต่อผู้เรียนอย่างมาก ซึ่งสื่อการสอนในแต่ละประเภทเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้สอดคล้องกับแนวคิดของ Mestari and Malabar (2016) ซึ่งได้ระบุว่า การใช้สื่อการสอนในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้น สามารถสร้างบรรยากาศที่ดีได้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจหัวข้อได้ดีขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย อีกทั้งยังสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนไวยากรณ์มากขึ้น นอกจากนี้สื่อการสอนยังเป็นสิ่งที่ช่วยถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะ และศักยภาพด้านความคิด ความคิดสร้างสรรค์ รวมไปถึงการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมภัสสร เต็ดขาด (2561) ที่ระบุว่า สื่อการสอนนั้น ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการช่วยให้การสื่อสาร จากผู้สอนไปยังผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และเป็นตัวกลางทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย และตรงตามวัตถุประสงค์

ตามความต้องการที่ผู้สอนได้ตั้งไว้ ซึ่งสื่อการสอนแต่ละประเภทนั้นล้วนแล้วแต่มีประโยชน์ต่อการสอน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน ประกอบด้วย 4 ด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านสื่อในรูปแบบตัวหนังสือ (Written text) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่าแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือ หนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ และนิทาน ซึ่งอยู่ในระดับมีประโยชน์มาก การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจาก สื่อในรูปแบบตัวหนังสือ (Written text) เป็นสื่อที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นตัวกลางเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากสื่อในรูปแบบตัวหนังสือ (Written text) เป็นสื่อที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย และนำมาใช้ซ้ำได้หลายครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอย่างมาก เนื่องจากเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถอ่านและวิเคราะห์ได้เอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านภาษาได้มากขึ้น โดยที่ครูผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้ มาเป็นผู้ให้คำแนะนำ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Learner-centered) เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความคิด ความคิดสร้างสรรค์ และยังสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ด้านภาษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Epstein and Ormiston (2007) ที่ระบุว่า การใช้สื่อในรูปแบบตัวหนังสือในห้องเรียนนั้น จะสามารถช่วยให้ผู้สอนบรรลุเป้าหมายตามที่ตนเองตั้งไว้ได้ ซึ่งได้ถูกนำมาใช้เพื่อถ่ายทอดความรู้ และข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้กับผู้เรียน หรือเพื่อแนะนำการเรียนรู้ในแต่ละหัวข้อ หรือโครงสร้างไวยากรณ์

2. ด้านสื่อภาพ (Visual aids) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมีประโยชน์มาก พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่าสื่อจริง (Realia) ใบงาน (Worksheet) และสไลด์นำเสนอ (Slide) มีประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือ รูปภาพ (Picture) เครื่องฉายภาพดิจิทัล (Projector) บัตรคำ (Flashcard) และโปสเตอร์ (Poster) ซึ่งอยู่ในระดับมีประโยชน์มาก และสุดท้ายคือกระดาน (Board) อยู่ในระดับมีประโยชน์ปานกลาง การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากสื่อภาพ (Visual aids) เป็นเครื่องมือที่ช่วยเพิ่มระดับความสนใจของผู้เรียนได้ ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนในด้านของภาษา และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สื่อภาพยังมีความสำคัญต่อผู้สอนที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจในการสอนหรือการนำเสนอ รวมไปถึงเป็นตัวช่วยในการอธิบาย และเชื่อมโยงความถูกต้องของเนื้อหา ซึ่งการใช้สื่อภาพนั้นสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนในยุคใหม่ ที่ผู้เรียนมักจะเรียนผ่านภาพ และสามารถเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ouellette (2004) ที่ได้ระบุไว้ว่า สื่อภาพช่วยให้ผู้เรียนจดจำบทเรียนได้เป็นระยะเวลานาน สื่อภาพถือว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้อย่างดียิ่งขึ้น การใช้สื่อภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์นั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในกระบวนการมากขึ้น สามารถมองเห็นภาพ หรือสิ่งต่างๆ ผ่านการเห็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม และเชื่อมโยงความคิดได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ghosh and Gajbhiv (2023) ได้ระบุว่า สื่อภาพ (Visual aids) เป็นตัวช่วยที่ดีในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ การใช้สื่อภาพในการสอนมีประสิทธิภาพอย่างมาก ทำให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการของไวยากรณ์ได้ดีขึ้น และยังช่วยให้ห้องเรียนมีความน่าสนใจ และมีชีวิตชีวา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อภาพมีความสำคัญต่อกระบวนการสอนและการเรียนรู้อย่างมาก

3. สื่อเสียง (Audio aids) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมีประโยชน์มาก พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่าวิดีโอ (Video) มีประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือ ภาพยนตร์ (Film) เพลง (Song) โพรทัคส์

(Television) วิทยุ (Radio) และเครื่องบันทึกเสียง (Tape recorder) ซึ่งอยู่ในระดับมีประโยชน์มาก การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากสื่อเสียง (Audio aids) เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการฟังเสียงจริงของเจ้าของภาษา ทั้งในรูปแบบของการสนทนา บทเพลง หรือเนื้อหาที่มีบริบทการสื่อสารจริง ผู้สอนสามารถนำสื่อเสียงมาปรับใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษา และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านการฟังได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Paudel (2017) ที่ได้ระบุว่า สื่อเสียงเป็นสื่อที่ถูกออกแบบมาเพื่อการรับฟัง โดยทำหน้าที่กระตุ้นการได้ยิน สื่อเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ฟังเนื้อหา และทำกิจกรรมตามไปด้วย ซึ่งสื่อเสียงยังประกอบไปด้วย สื่อโสตทัศน์ (Audio – visual Materials) ที่เป็นสื่อที่เป็นตัวกลางทำให้ผู้เรียนใช้ประสาทสัมผัสมากกว่าหนึ่งช่องทาง นอกจากได้ยินผ่านหูแล้ว ผู้เรียนยังสามารถมองเห็นด้วยตาไปพร้อมๆกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kapur (n.d.) ที่ได้ระบุว่า สื่อโสตทัศน์ คือ สื่อที่สามารถได้ยิน และมองเห็นพร้อมกัน ซึ่งช่วยแปลงแนวความคิดและไอเดียที่เป็นนามธรรม ให้เป็นรูปแบบที่มีความเป็นจริงมากขึ้น การใช้สื่อโสตทัศน์เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดข้อมูล หรือสารต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพ และยังช่วยกระตุ้น และดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ สื่อโสตทัศน์เป็นสื่อเสริมในด้านของการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่เป็นตัวช่วยให้การสอนเปลี่ยนจากการนำเสนอด้วยคำพูดไปสู่ระดับที่ผู้เรียนสามารถเห็นภาพได้มากขึ้น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้อย่างเป็นธรรมชาติและจดจำได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Raj et al., (2024) ที่ได้ระบุว่า การประยุกต์ใช้สื่อโสตทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการส่งเสริมทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นอย่างต่อเนื่องถึงประสิทธิผลของสื่อดังกล่าว ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และส่งเสริมการจดจำโครงสร้างไวยากรณ์ได้ในระยะยาว ซึ่งสรุปได้ว่า สื่อเสียงเป็นสื่อที่ส่งเสริมด้านการสอนภาษา และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเมื่อใช้สื่อทั้งแบบที่มีเสียงและภาพประกอบในเวลาเดียวกัน

4. เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต (Technology and Internet) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมีประโยชน์มากที่สุด พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่า อินเทอร์เน็ต (Internet) ซอฟต์แวร์ (Software) และฮาร์ดแวร์ (Hardware) มีประโยชน์มากที่สุด การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจาก เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน โดยช่วยให้ครูผู้สอนสามารถเข้าถึงสื่อการสอนและแหล่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและหลากหลาย เทคโนโลยีถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า เพราะมีความสำคัญและประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนภาษาอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ahmadi (2018 อ้างถึงใน ธนาภัทร พิเชียรช้าง, 2567) ที่ระบุว่า เทคโนโลยีได้รับการพิสูจน์แล้วว่าสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้สอนนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการสอน หรือสร้างกิจกรรม ช่วยให้สามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สามารถพัฒนาด้านภาษาอังกฤษได้ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ Khalilova (2023) ที่ได้พบว่า เทคโนโลยีที่ได้รับการบูรณาการเข้ากับการสอนภาษา เป็นการส่งเสริมความชำนาญทางภาษาของผู้เรียน และยังสามารถปรับประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้เหมาะสมกับรายบุคคลได้อีกด้วย นอกจากนี้เทคโนโลยียังช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาและทำให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมในบทเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Tu (2022) ได้กล่าวว่า ในการสอนและการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และ

สร้างสรรค์มากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น ซึ่งในยุคปัจจุบันผู้เรียนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้มากขึ้น จึงทำให้ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาด้านภาษาได้อย่างง่ายดาย และมีความสนุกสนานเพิ่มเข้ามาให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ Raj et al. (2024) ที่ได้ระบุถึงเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอนอย่างเครื่องมือดิจิทัล และแอปพลิเคชันออนไลน์สำหรับการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ว่า สิ่งเหล่านี้ทำให้การเรียนไวยากรณ์มีความสนุกสนานและน่าสนใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น และยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ นอกจากนี้ยังมีอินเทอร์เน็ตที่เป็นอุปกรณ์ที่มีสำคัญมากในการเรียนการสอนด้านภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Singhal (1997) ได้ระบุว่า อินเทอร์เน็ต ช่วยให้ผู้สอนได้มีโอกาสในการสอน และผู้เรียนนั้นมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น อินเทอร์เน็ตช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Alqahtani (2019) ที่ได้ระบุว่า อินเทอร์เน็ตช่วยให้เข้าถึงสื่ออื่นๆ ได้อย่างง่ายดาย รวดเร็ว และไม่จำกัด ซึ่งสามารถช่วยในกระบวนการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์ที่สุดต่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน เนื่องจากช่วยให้ผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน และเป็นอิสระมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรใช้สื่อการสอนที่มีความทันสมัยและสอดคล้องกับยุคปัจจุบันมากกว่านี้ ในการจัดทำแบบถามเพื่อให้ครู หรือผู้ตอบแบบสอบถามมีตัวเลือกของสื่อที่เป็นจริง และใช้ในการสอนปัจจุบัน เช่น แอปพลิเคชันต่างๆ หรือสื่อดิจิทัลในรูปแบบใหม่ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
2. ควรแยกกลุ่มผู้สอนตามระดับชั้นของนักเรียนในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจนว่า สื่อการสอนในแต่ละระดับชั้นมีความเหมาะสมและความแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งช่วยให้ระบุได้ว่าสื่อการสอนประเภทใดส่งผลต่อไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัยมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เพิ่มหรือขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังระดับชั้นอื่นๆ เช่น นักเรียนประถมศึกษา นักศึกษา หรือมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น
2. ดำเนินการทดลองใช้สื่อการสอนจริงในชั้นเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก่อนใช้และหลังใช้สื่อการสอน
3. ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนร่วมกับครูเพื่อใช้เปรียบเทียบมุมมองต่อประสิทธิภาพและการใช้สื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
4. พัฒนาและเพิ่มสื่อการสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ เช่น เกมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในยุคเทคโนโลยีและดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- กาโสม หมาดเต็ม และ นิสากร จารุมณี. (2560). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 14(2), 33–46.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ธนาภัทร พิเชียรช้าง. (2567). การใช้ ChatGPT เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียน EFL. *วารสารมหาวิทยาลัยธนบุรีราชภัฏ*, 18(1), 208–224.
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/journaldru/article/view/268054>
- นเรศ สุรสิทธิ์. (2547). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 29(2), 1–12.
- พิมพ์สสร เต็ดขาด. (2561). *การพัฒนาคลังสื่อออนไลน์วิชาสังคมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดเชียงใหม่* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
<https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:143022>
- แพรวไหม คำดวง. (2562). *การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร).
<http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2421>
- รติมา บุญศรีเจริญ. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model*. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
<http://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/handle/123456789/5541>
- วัชร ภารุ่งเรือง. (2019). พัฒนาการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพด้วยการพัฒนาคน. *วารสารพุทธจิตวิทยา*, 4(2), 73–83. สืบค้นจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jbp/article/view/243015>
- วิรัช กลีรัตนกุล. (2546). *การประชาสัมพันธ์: แนวคิดและหลักปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 12. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (NIETS). (2566–2567). *สอบถามค่าสถิติพื้นฐานทั่วประเทศ (ทุกระดับ)*.
<https://newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Notice/FrBasicStat.aspx>
- เอชน ยามาลี. (2561). ความท้าทายของการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลในบริบทการเรียนการสอนของไทย. *วารสารราชพฤกษ์*, 16(3), 19–29.
- Alqahtani, M. A. (2019). The use of technology in English language teaching. *Frontiers in Education Technology*, 2(3), 168. <https://doi.org/10.22158/fet.v2n3p168>
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). Harper Collins

- Epstein, R., & Ormiston, M. (2007). *Tools and tips for ELT materials*. The University of Michigan Press.
- Ghosh, S., & Gajbhiv, J. (2023). *Impact of audio-visual aids in teaching grammar*. In *Language and Literature Conference SRM University, Chennai*.
- Han, J. (2023). On approaches to English grammar teaching and its current situation. *Open Access Library Journal*, 10, 1–12. <https://doi.org/10.4236/oalib.1111059>
- Kapur, S. (n.d.). *Audio visual materials: Different types*. e-PG Pathshala.
- Khalilova, K. (2023). The role of technology in teaching English. *American Journal of Language, Literacy and Learning in STEM Education*, 1(10), 434–436.
- Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (1983). *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. Pergamon Press.
- Mestari, S. A., & Malabar, F. (2016). The use of authentic materials in teaching grammar for EFL students (teacher's perspective). *LLT Journal: A Journal on Language and Language Teaching*, 19(2), 125–131.
- Ngure, G. N. (2014). *Utilization of instructional media for quality training in pre-primary school teacher training colleges in Nairobi County, Kenya*. Kenyatta University. Retrieved from <https://surli.cc/gisbzu>
- Ouellette, R. P. (2004). *The challenges of distributed learning as new paradigm for teaching and learning*. University of Maryland College, College Park, USA.
- Paudel, N. K. (2017). *Teachers' perceptions on using audio-materials in teaching listening skills* (Master's thesis, Faculty of Education, Tribhuvan University,).
- Raj, A. V. T., Deivalakshmi, S., Kavitha, K., Rachel, I. D., Rajalakshmi, B., & Mitra, C. S. (2024). Investigating the effectiveness of audio-visual aids in enhancing English language learners' grammar skills. *Nanotechnology Perceptions*, 20(7), 72–80.
- Singhal, M. (1997). The Internet and foreign language education: Benefits and challenges. *The Internet TESL Journal*, 3(6). <https://iteslj.org/Articles/Singhal-Internet.html>
- Tu, T. H. P. (2022). The effects of using education technology tools on learning grammar for students in secondary school. *International Journal of Language Instruction*, 1(1), 41–52. <https://doi.org/10.54855/ijli.22115>